

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: F. Z.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/14326-920, ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 1. 2020, č. j. MPSV-2020/14326-920 (dále též jen „napadené rozhodnutí“) bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Jihlavě, kontaktní pracoviště Chotěboř (dále též jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 3. 2019, č. j. 36652/19/HB, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o dávku pro osoby se zdravotním postižením - příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla (dále též jen „příspěvek na motorové vozidlo“) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný ocitoval relevantní právní úpravu příspěvku na motorové vozidlo, průběh správního řízení, závěry rozhodnutí správního orgánu I. stupně učiněné na podkladě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Havlíčkův Brod (dále také jen „OSSZ“) ze dne 27. 2. 2019, podle něhož žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“) pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému. Dle uvedeného posudku se u žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodu 1. písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v části I. bodu 4. písm. b) téže přílohy. Dále žalovaný odkázal na v rámci odvolacího řízení vypracovaný posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) ze dne 10. 1. 2020, která přezkoumala posudkový závěr OSSZ Havlíčkův Brod ze dne 27. 2. 2019, potvrdila jeho správnost a po zvážení všech skutečností konstatovala, že u žalobce se nenachází takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria odůvodňující poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla. Z těchto důvodů žalovaný neshledal v rozhodnutí správního orgánu I. stupně žádné pochybení a jako správné je potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou, v níž stejně jako v odvolání namítal nesprávné posouzení svého zdravotního stavu pro účely příspěvku na motorové vozidlo. Uvedl, že jeho zdravotní postižení se neustále zhoršuje a vyžaduje pravidelná lékařská vyšetření, aplikaci léků a rehabilitaci. Namítl, že nebyl přizván k jednání posudkové komise, která své posouzení provedla toliko na základě vyžádaných lékařských zpráv. Odkázal na k žalobě přiloženou ortopedickou zprávu ze dne 13. 2. 2020 MUDr. K., v níž je kromě dalších diagnóz uvedena **ankyulóza pravého kyčelního kloubu**, s tím, že v bodě 1. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., je pod písm. e) ankylóza výslovně uvedena, a proto se domnívá, že podmínky nároku příspěvku na motorové vozidlo splňuje. Namítl, že žalovaný s touto novou lékařskou zprávou „nepracoval“, neboť poslední posouzení jeho zdravotního stavu proběhlo v lednu 2020. Dále popsal svou životní situaci, kde v místě jeho bydliště není žádný obchod, lékař ani dopravní obslužnost. Nejbližší zastávka veřejné dopravy je vzdálená 2 km. Jediným možným způsobem k obstarání potravin a návštěvě lékaře je osobní automobil. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že pro účely odvolacího řízení si vyžádal posudek PK MPSV, která po uvedení diagnóz žalobce dospěla k závěru, že žalobce je schopen samostatného stoje i chůze, není doloženo ochrnutí končetin, anatomická ztráta končetin ani funkčně významné omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů nebo páteře. Přes obtíže charakteru bolesti při chůzi a omezeném rozsahu chůze s oporou nebyla u žalobce objektivizována tíže postižení dle posudkových kritérií uvedených v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. Posudková komise dospěla k závěru, že u žalobce se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu

1. části I. této přílohy, přičemž funkční dopad žalobcem doložených postižení nelze s uvedeným taxativním výčtem zdravotních postižení srovnávat.
5. K žalobní námitce o nepřizvání žalobce k jednání posudkové komise žalovaný uvedl, že jeho účast nebyla nezbytná, neboť posudková komise při posouzení jeho zdravotního stavu vycházela z dostatečně obsáhlé podkladové dokumentace praktického lékaře a odborných lékařů, která podrobně a bez rozporů a pochybností popisovala funkční postižení žalobce. K žalobní námitce nezohlednění nově předložené lékařské zprávy MUDr. K. ze dne 13. 2. 2020 žalovaný uvedl, že tato být zhodnocena nemohla, neboť byla vydána až po ukončení odvolacího řízení. Připomněl, že zdravotní stav je posuzován ke dni podání žádosti a dojde-li v průběhu řízení k významné změně zdravotního stavu, hodnotí se tato změna, avšak jen do skončení řízení. Nastane-li změna zdravotního stavu po skončení řízení, může žadatel takovou změnu řešit novou žádostí o dávku. Pro úplnost žalovaný dodal, že zpráva MUDr. K. hovoří mimo jiné o ankylóze pravé kyčle, pro nárok na příspěvek na motorové vozidlo je však posudkově významnou diagnózou ankylóza obou kyčelních kloubů. Podle názoru žalovaného by ani tato lékařská zpráva nebyla důvodem pro změnu posudkového závěru. K námitce týkající se životní situace žalobce (absence obchodu, lékaře či dopravní obslužnosti) žalovaný uvedl, že by představuje pro žalobce významné omezení, nejedná se o posudkové kritérium pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo.
6. Dle žalovaného je posudek PK MPSV ze dne 10. 1. 2020 úplný a dostatečně přesvědčivý k tomu, aby byl podkladem pro rozhodnutí ve věci. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce

7. Žalobce zopakoval, že jeho zdravotní stav se stále zhoršuje. Vlastní auto staré 17 let, které je po havárii sice opravené, ale již nespolehlivé. Nové auto pro něho i manželku, která je rovněž nemocná, představuje především „spolehlivé nohy“, neboť bydlí v osadě bez jiné dopravní obslužnosti. Žádá, aby soud jeho žalobě vyhověl.

V. Skutková zjištění a posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
9. V přezkumném řízení soud vycházel z obsahu předloženého správního spisu, z něhož ověřil následující rozhodné skutečnosti:
 - 1) Řízení ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla bylo zahájeno podáním žádosti ze dne 6. 2. 2019.
 - 2) Posudková lékařka OSSZ Havlíčkův Brod při posouzení zdravotního stavu žalobce ve svém posudku ze dne 27. 2. 2019 vycházela ze zdravotnické dokumentace praktické ošetřující lékařky MUDr. P. ze dne 21. 2. 2019 a odborného ortopedického

nálezu MUDr. K. ze dne 5. 2. 2019. Na jejich podkladě u žalobce zjistila tato zdravotní postižení: koxartróza III. stupně oboustranně, gonartróza I.-II. stupně oboustranně, chronický vertebrogenní algický syndrom krční páteře na podkladě pokročilých degenerativních změn (dle magnetické rezonance v 8/2007), polyartróza drobných ručních kloubů, svalová ztuhlost, v dif. dg. počínající Parkinsonova choroba, ischemická choroba srdeční, hypertenze II. stupně korigovaná, obezita, glaukom otevřeného úhlu, oboustranná percepční nedoslýchavost. Posudková lékařka dospěla k závěru, že v případě žalobce se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. Žalobce nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, taxativně uvedenou v části I. bodě 1. písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k cit. zákonu, žalobce má pouze oboustrannou koxartrózu s omezením do 90 st. flexe, bez kontraktur, hybnost v kolenech je volná. V posudkovém výroku uvedla, že nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 citovaného zákona, pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému.

3) Správní orgán I. stupně na podkladě výše uvedeného posouzení vydal dne 11. 3. 2019 rozhodnutí č. j. 36652/19/HB, kterým zamítl žádost žalobce o příspěvek na motorové vozidlo.

4) Odvolací orgán (žalovaný) žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V odůvodnění odkázal na posudek PK MPSV ze dne 10. 1. 2020, v němž posudková komise dospěla ke shodnému závěru jako lékařka OSSZ. Posudková komise v rámci svého posouzení vyhodnotila i další lékařské nálezy zaslané žalobcem (MUDr. K., ortopedie – od roku 2001 – 9. 12. 2019; MUDr. Č., chirurgie z 30. 11. 2018; MUDr. V., revmatologická ambulance z 13. 10. 2006; MUDr. Š. - rehabilitační ústav z 11. 10. 2007; diabetologický nález z 21. 2. 2019; oční nález z 19. 9. 2019). Posouzení proběhlo v nepřítomnosti žalobce. V posudkovém zhodnocení PK uvedla, že při hodnocení posudkových kritérií ve věci příspěvku na motorové vozidlo se posuzuje postižení pohybového a nosného ústrojí, event. mentální postižení. K interním komorbiditám (onemocněním) bez přímého vlivu na postižení pohybového nebo nosného ústrojí se nepřihlíží. PK konstatovala, že v případě žalobce nebylo doloženo ochrnutí končetin ani funkčně významné omezení rozsahu hybnosti kloubů a páteře, rovněž nebyly doloženy anatomické ztráty končetin. Posudková komise dospěla k závěru, že u žalobce se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1. části I. přílohy uvedeného zákona, nejedná se ani o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace uvedené v písm. b) bodu 4. části I. téže přílohy. Tento stav trval i k datu 6. 2. 2019 (tj. k datu podání žádosti o příspěvek na motorové vozidlo). Zdůraznila, že postižení odůvodňující přiznání příspěvku na motorové vozidlo jsou daná taxativně, přičemž tíži funkčního dopadu doložených zdravotních postižení s nimi nelze srovnávat. Závěrem posudková komise uvedla, že není kompetentní ke zmírňování dopadu právních předpisů (jak žalobce požadoval v odvolání) ve smyslu možnosti přiznání uvedeného příspěvku. Na základě uvedeného posouzení žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky nároku na požadovaný příspěvek na motorové vozidlo.

10. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu takto zjištěného (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

11. Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, platné právní úpravy a učiněných právních závěrů:

12. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla upravuje § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. takto:

(2) Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

(4) Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Podle části I. bodu 4. této přílohy za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují

a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l),

b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Podle části I. bodu 1. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje:

a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,

b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,

d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,

e) **ankylóza obou kyčelních kloubů** nebo **obou kolenních kloubů** nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,

f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,

g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,

h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,

i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,

l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.

13. Je třeba zdůraznit, že posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně

medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. V prvním stupni je oprávněn posuzovat zdravotní stav pojištěnce lékař okresní správy sociálního zabezpečení. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání předmětné dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, v níž zasedají lékaři s odbornou atestací z posudkového lékařství. Správní orgány obou stupňů jsou pak jejich odborně medicínskými závěry vázány.

14. Krajský soud po provedeném přezkumném řízení konstatuje, že zdravotní stav žalobce pro účely přiznání příspěvku na motorové vozidlo byl posouzen oběma výše uvedenými posudkovými orgány v souladu s platnou právní úpravou. Jak lékařka OSSZ, tak i posudková komise vycházely ze zdravotní dokumentace žalobce a odborných lékařských nálezů v nich obsažených (či dále doložených či vyžádaných) k datu jednání. Žalobce nebyl jednání posudkové komise (ani jednání OSSZ) přítomen. Ač žalobce ve své žalobě vznesl námitku nepřizvání k jednání posudkové komise, nemá jeho nepřítomnost při jednání PK vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí. V tomto směru lze přiměřeně odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se posuzování zdravotního stavu pro účely různých dávek v oblasti důchodového pojištění a sociální péče, podle níž přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem OSSZ a posudkovou komisí MPSV by mělo být pravidlem, které však nemůže platit bezvýjimečně, vždy totiž musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44). V rozsudku jmenovaného soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 Ads 226/2016 - 58, je uvedeno, že *„[n]edostatek osobního vyšetření by způsobil procesní pochybení tehdy, pokud existují další okolnosti, ze kterých se podává potřeba získání vlastního náhledu na zdravotní stav posuzované osoby ze strany posudkové komise...“* (uvedená rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Z citované judikatury je rovněž zřejmé, že přímé osobní vyšetření posuzované osoby má povahu doporučení, nejedná se o zákonnou povinnost, jejíž nedodržení by bylo ex lege vadou řízení či způsobilo nezákonnost rozhodnutí. Není proto žádným pochybením, pokud posudkové orgány rozhodly toliko na základě zdravotní dokumentace a odborných lékařských nálezů, které shledaly dostatečnými pro učinění svého posudkového závěru.
15. Soud zdůrazňuje, že při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V projednávané věci byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek PK MPSV ze dne 10. 1. 2020. Na posudek posudkové komise jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je však třeba posuzovat požadavky kladené na tento posudek i v případném soudním přezkumném řízení. Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že výše uvedený posudek PK MPSV je úplný, neobsahuje žádný vnitřní rozpor, zohledňuje podstatné okolnosti projednávané věci a odpovídá na námitky žalobce. Skutečnost, že s jeho závěry žalobce nesouhlasí či s nimi polemizuje, ještě neznamená, že takový posudek je nesprávný.

16. Krajský soud ve shodě se žalovaným připomíná, že zákonná právní úprava zcela jasně konkretizuje a jmenovitě uvádí, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. V příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. uvedený výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla je taxativní, což vyplývá z jeho znění, že „za zdravotní postižení odůvodňující..... se považují“. To znamená, že jiná než tam uvedená zdravotní postižení uznat nelze. Jak soud již uvedl výše, zařazení konkrétního zdravotního postižení do zákonem vymezeného rozsahu, je pak oprávněn učinit pouze lékař OSSZ a ve druhém stupni PK MPSV, jejich odborně medicínskými závěry je vázán jak správní orgán, tak i soud. Analogie není přípustná. Pokud by tomu tak bylo, zákonodárce by zcela jistě zvolil jinou formulaci, než jak tomu je nyní, např. by umožnil zařadit „i další zdravotní postižení obdobná či srovnatelná s tam uvedenými“ nebo by zvolil formulaci „zejména“ či „například“. Protože však dané vymezení je striktní a pro účely poskytnutí příspěvku na motorové vozidlo zahrnuje jmenovitě pouze 9 specifikací z 12 tam uvedených, není možné takto vymezený rozsah jakkoli rozšiřovat. Uvedený závěr vyplývá i z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013-20, v němž se ve vztahu k § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. uvádí: „*Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí opodstatňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, motorové vozidlo, je výlučně vada vyjmenovaná v příloze k zákonu. Musí se jednat o postižení shodné, přirovnávání postižení jiných není přípustné*“. Stejný závěr byl opakovaně potvrzen i Nejvyšším správním soudem (srov. jeho rozsudky ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013 nebo ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016).
17. Úkolem posudkové komise bylo zhodnotit, zda zdravotní postižení žalobce představuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí dle zákonodárcem daného taxativního výčtu. Posudková komise ve shodě s lékařkou OSSZ dospěla k závěru, že žalobce žádné ze zákonem vymezených zdravotních postižení nemá, přičemž z odůvodnění posudkové komise i výše citované judikatury jednoznačně vyplývá, že princip srovnatelnosti [žalobce se s ohledem na nově stanovenou diagnózu ankylózy pravého kyčelního kloubu dovolává posouzení dle písm. e) bodu 1. části I. přílohy zákona č. 329/2011 Sb.] aplikovat nelze. Posudková komise měla k dispozici potřebné odborné lékařské nálezy, z jejího posudkového závěru je zřejmé, že žádné ze zdravotních postižení žalobce nelze zařadit pod výše uvedený taxativní výčet onemocnění představujících těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí.
18. Žalobce přiložil ke své žalobě aktuální ortopedickou zprávu MUDr. K. ze dne 13. 2. 2020, která byla vydána až po datu vydání napadeného rozhodnutí (22. 1. 2020), a je tak zcela logické, že z ní posudková komise (potažmo žalovaný) nemohla při svém posouzení vycházet. Předložení této zprávy v řízení před soudem nemohlo mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí vzhledem k ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., podle kterého soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nad rámec uvedeného krajský soud konstatuje, že v citované lékařské zprávě je krom jiného uvedena diagnóza „*ankylóza pravé kyčle*“. Soud tak ve shodě se žalovaným (viz jeho vyjádření k žalobě) uvádí, že pro nárok na příspěvek na motorové vozidlo je posudkově významnou diagnózou až **ankylóza obou kyčelních kloubů**, která je uvedena v části I. bodu 1. pod písm. e) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Tato lékařská zpráva je i z tohoto důvodu zcela bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí.

19. Krajský soud ač chápe, že omezení žalobce daná jeho celkovým zdravotním stavem mu ztěžují jeho život na samotě bez přímé dopravní obslužnosti, obchodu a lékaře v místě jeho bydliště, musí souhlasit se žalovaným i v tom, že se nejedná o zákonná posudková kritéria pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo dle zákona č. 329/2011 Sb.
20. Krajský soud své konečné rozhodnutí opírá o shodná zjištění obou posudkových orgánů, zejména pak o posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 10. 1. 2020, jehož závěry, že v případě žalobce nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, neboť se v jeho případě nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodu 1. písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k citovanému zákonu, a nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v části I. bodu 4. písm. b) téže přílohy, odůvodnily správnost žalobou napadeného rozhodnutí o nesplnění podmínek pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla. Soud uzavírá, že neshledal v postupu správních orgánů žádné pochybení. Dojde-li v budoucnu ke zhoršení zdravotního stavu žalobce (ve smyslu výše citovaných posudkových kritérií) nic mu nebrání v podání si nové žádosti o příspěvek na motorové vozidlo.
21. Nad rámec výše uvedeného krajský soud (k odvolací nikoli žalobní námitce) žalobce poučuje v tom smyslu, že k případnému odstranění tvrdosti zákona je oprávněn ministr práce a sociálních věcí (srovnej § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů).
22. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a správní orgán, který měl ve věci úspěch, přiznání nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 1. října 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně